

Arvutitiiger jääb ellu

Haridusministeerium taotles tuleva aasta riigieelarvest 50 miljonit koolide arvutiseerimiseks. Valitsus kärpis "tiigrihüppeks" mõeldud raha esialgu poole peale.

Haridusminister Jaak Aaviksoo, milliste mõtetega võtsite uudise vastu, eriti valitsuse lubaduse taustal kahekordistada kaitsekulutusi?

Tõepoolest sai eelarve arutelude käigus vastu võetud poliitiline otsus kaitsekulutuste kahekordistamise kohta. Loomulikult oli selge, et see avaldab survet teistele kulutustele.

Mingit poliitilist otsust tiigrihüppe finantseerimiseks valitsus eelarve ettevalmistamisel ei teinud, küll aga oli haridusministeeriumil plaanis koolide arvutiseerimiseks kirjutada teatud summa riigieelarvesse. Leidsime, et summa võiks olla 50 miljonit. Ministeerium taotles seda ka üsna järjekindlalt.

Formaalselt pole päris korrektne öelda, et valitsus kärpis "tiigrihüppe" eelarvet – valitsus lihtsalt ühepoolset ei rahuldanud ministeeriumi taotlust 50 miljonile täies ulatuses. Lisaksin, et Riigikogule esitatud riigieelarve projektis pole ka kaitsekulutused kasvanud kaks korda, vaid isegi vähem kui poole võrra.

Mis puutub "tiigrihüppesse", siis esimese hooga olime nõus ka 20 miljoniga. Arutelude tulemusena leidis valitsus veel viis miljonit. Kokkuleppel rahandusministeeriumiga vaatasime üle haridusministeeriumi eelarve ja raha ümberpaigutamise tulemusena leidsime veel 10,5 miljonit. Nii et "tiigrihüppeks" on praeguse seisuga 35,5 miljonit krooni.

Kas seega oleks vale väita, et valitsus ee-

**Jaak Aaviksoo,
haridusminister**

listab relvi raalile?

Mina – ilma igasuguse poliitikata – ei heidaks valitsusele eriti midagi ette, sest tiiger on siiski hüppamisvõimeline. Saada esimesel aastal, nullist alustades, eelarvesse 35,5 miljonit – pean seda siiski positiivseks tulemuseks. Loomulikult võib alati soovida rohkemat. Nagu ütlesin, tahtis kaitseministeerium kaks korda rohkem ja sai esialgu vaevalt pool, meie soovisime pooltsadat miljonit, saime 35,5 ehk 70 protsenti taotletust. Leian, et pole põhjust kurta – tiiger on elujõuline.

Mida saab 35,5 miljoniga teha, kas mildestki tuleb loobuda?

Ma ei esitaks küsimust nii, kas mildestki tuleb loobuda. Tahaksin rõhutada, et tiigrihüppe ei tähenda üksnes arvuteid. Raalid nõuavad vajaminevast rahast vaid umbes kolmandiku. Üks kolmandik peaks kuluma ühendusliinide ja arvutivõrkude väljaarendamisele ja umbes sama suur osa, ütleksin mõtteline kolmandik, kulub õppevahendite koostamisele ja õpetajate koolitamisele. See peab toimuma üheaegselt, ka väiksema rahahulga puhul.

Üksik arvuti on eilne päev ja arvutivõrk homme päev. Peaksime sinnapoole liikuma, et arvutite kaudu saaksid maailma rikkustest ühtviisi osa nii Ruhnu kui ka Tallinna lapsed.

Rahandusministeerium pidas suuremaks mureks koolimajade kehva seisundit. Tiigrihüpe ja lagunevad koolimajad – kuidas on võimalik seda vastuolu leevendada?

Loomulikult on mõistliku tasakaalu leidmine kõige keerulisem. Tiigrihüppeks kavandatud raha moodustab umbes viiendiku koolimajade remondile suunatud vahenditest. Olen ise seda meelt, et me ei saa kummassegi äärmusse minna – ei saa osta arvuteid koolimajadesse, kus laed tilguvad, aga samuti ei saa hakata arvuteid ostma alles siis, kui kõik koolid näevad välja nagu Tallinna Inglise kolledž.

Nii et peame leidma mõistliku tasakaalu. Arvan, et arvuteid tuleb võimalusel osta igale poole, aga eelkõige sinna, kus valmisolek, tahtmine neid rakendada nii õpetajate kui ka õpilaste poolt on kõige suurem.

Mitme aasta peale tiigrihüppe on kavandatud ja kui palju nõuab see raha?

Oleme teinud hinnaprojekti sajandi lõpuni ja selles on välja öeldud arv 465 miljonit krooni. Oleme selle kirja pannud heas lootuses, et paljud teised organisatsioonid, asutused ja omavalitsused peavad haridussüsteemi arvutiseerimist oluliseks ning selle raha ka leiavad. Tõepoolest loodan väga sellele, et projekt ei jää üksi haridusministeeriumi jõupingutuseks, et "tiigrihüppe" leiab ühiskonnas laiema toetuse.

AILI SANDRE